

siin roga eggas kassist jõmaaega, fest judi kaupmees olli römus ommas möisas ja mõtles nõnda fui meie pühhas kirjas loeme: „Hing, sulle on kollopandud suur warra mitmeks aastaks: fö, jo, ja olle römus. Luk. 12, 19. — Ümberringi hellises mängide heäl; agga ramatute kappid jäid putumata.

Ümmetegi mitis assi ennast: Küllalised läksid ärra, ja waiyne järg tulli majasse. Uus perremees reisis fotto ärra. Ni kaua fui issa fotto ärra olli, witis tüttar pääw pärwas förwas omma aega ramato fambris. Assi näitis, et Rahel üksioslemise aega oskas heaste prukida. Temma olli paljo öppinud ja püdis issa veel tarfuses kasvada. Pääw pärwalt istus ta laua äres, fus peal föiffuggu tarfuse ramatuud ollid väljalaatud, agga felle hulgas üht ainust polnud, mis fest tössifest ma i l m a w a l g u s e j t o l c e s tunnistanud. Ennem ollid nad nisuggused, mis sedda walgust püüdsid ärra warjata. Saggedast watas noor Judi tüttar holimata, jah peaaego melehaigusega felle pitka ramatute rea peale kappis, fus ees ristiussust rägiti. Agga mis temmal nendega teggemist olli?

Ühhel homimikul olli Rahel süggawalt möttete sees; se ramat, mis ta praego lugges, polnud ta mele järrel; tal polnud rahho ja tahtis teist ramatuud kappist wötta. Sai ta üht ja teist seal wadanud, langes ta silm wimaks ta wanna Piibli peale. Ühfe ning pölgawa näoga watas ta fellefinnatse ristirahwa ramato peale; ümmeti ei wöi-

nud ta sedda se puhk putumata jäätta, waid fui sai piisut nöu piddanud, wöttis ta ramato laudilt mahha, istus lauale ja lõi sedda lahti.

Mitte felle nöuga, et fest mehhest öppida, keslest Moses ja töif prohvetid on ettefulutanud, lugges Judi tüttar Piibli registri läbbi, — ei ta wötnud ennesele sefs paljo aega, waid panni sedda jälle ärra käest. Ümmeti läts ta mönne aja pärrast jälle ueste luggema ja pea jubba ford pärwas ehk weel ennam, fui temmal sefs mahti olli. Kas se olli paljas teadmise himmo, mis seddasinnast Abrami tüttart tagga ajas, küt testamenti Jummala seduse ning prohvetide kirjadega omma feles teine teise förwas läbbi katuda, wöi olli se üks sohtlane järreluria waim, wöi otse jummalik taggapühkutamine, mis noort Judi tüttarlast sefs aitas, et ta täie tähhelepannemisega issa ennam Piiblit wois luggedba ja igakord jälle sedda suremat himmosada? — Sedda jättame kostmata? Agga mitme wöitlomite järrel omma lihha ja werre wasto, uhkuse, uskmata mele ja ristiteutuse wasto, finguhi Rahelise sedda armo, Jummala tunnistust temma Poejast wasto wötta; ja need Jesuse sõnad: „Ärge möelge et minna ollen tulnud täsko ehk prohvetid kantama; minna ei olle tulnud neid kantama, waid töeks tegema“ langefid raskest ta süddame peale, ja sestsammas tunnist sadik näitis temmale lahjem meel, ja hoolsam ning himmufam Jummala sõnna järrelutimmine tulewad. Temma